

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 383/2016
13.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Ђ., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Б.Ђ., адв. Љ.Р. и М.П., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину 2 К 20/15 од 11.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 950/15 од 24.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 13.04.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Б.Ђ., адв. Љ.Р. и М.П., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину 2 К 20/15 од 11.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 950/15 од 24.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 2 К 20/15 од 11.06.2015. године, окривљени Б.Ђ. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године, кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и кривичног дела неовлашћено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и десет месеци.

На основу члана 246. став 7. ЗКП од окривљеног одузети су предмети ближе наведени у изреци првостепене пресуде.

На основу члана 246. став 4. ЗКП окривљени је ослобођен плаћања судског паушала и трошкова кривичног поступка који падају на терет буџетских средстава.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 950/15 од 24.11.2015. године усвојена је жалба браниоца окривљеног Б.Ђ. и преиначена пресуда Вишег суда у Зрењанину 2 К 20/15 од 11.06.2015. године, само у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног Б.Ђ. за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ и кривично дело неовлашћено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ за која је оглашен кривим првостепеном пресудом на основу правилно утврђених појединачних казни од стране Вишег суда у Зрењанину и применом одредбе члана 60. КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од три године и шест месеци, док у осталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена је као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда браниоци окривљеног Б.Ђ., адв. Љ.Р. и М.П. поднели су захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде у односу на кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ, и у том делу предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку, а у односу на кривично дело из члана 348. став 1. КЗ преиначи у погледу одлуке о казни.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Браниоци окривљеног Б.Ђ., у захтеву за заштиту законитости истичу да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се не могу заснивати, то јест на записнику о претресању куће у изградњи у власништву Р.В. из К. у улици ..., за чији претрес није постојала наредба суда, а што је у супротности са одредбом члана 155. ЗКП, па самим тим и на потврди о привремено одузетим предметима а која је саставни део наведеног записника, а који су незаконити докази у смислу одредбе члана 84. ЗКП, на којим се побијане пресуде не могу заснивати, те су исте донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да и без тог доказа била донесена иста пресуда.

По оцени овог суда, стоје наводи изложени у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног којима се указује да у преткривичном поступку незаконито је извршено претресање стана и других просторија односно куће у изградњи која се налази поред породичне куће окривљеног, при чему за овај претрес не постоји наредба суда, а што је у супротности са одредбом члана 155. ЗКП.

Како је, дакле, у конкретном случају претресање наведене куће извршено супротно цитираној законској одредби, то и потврда о привремено одузетим предметима од окривљеног Б.Ђ., а која представља саставни део тог записника, није сачињена на законом прописан начин, те дакле посредно представља незаконит доказ.

Међутим, по оцени Врховног касационог суда у конкретном случају била би донета иста пресуда и без записника о извршеном претресу куће која се налази поред породичне куће окривљеног, те и без потврде о привремено одузетим предметима од окривљеног, обзиром да је окривљени у својој одбрани коју је дао пред овлашћеним службеним лицем ПУ Зрењанин у присуству браниоца по службеној дужности дана 12.02.2014. године навео да је сем Н.П., и свом познанику М.З. продао један пакетић марихуане, као и да из исказа сведока Н.П., произилази да је заједно са окривљеним конзумирао марихуану више пута коју је набављао окривљени Б.Ђ. и за то није тражио надокнаду, а да у фебруару 2014. године окривљени му је у више наврата то јест три до четири пута дао по 10 грама марихуане упаковане у кесице од по 1 грам ради даље продаје и за то му плаћао 6.000,00 динара да би сведок даље то продавао по 1.000,00 динара за 1 грам, а како је то утврђено и у правноснажним пресудама, па је стога очигледно да би иста одлука у конкретном случају била донета и на основу одбране окривљеног и исказа сведока Н.П.

Налазећи из изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП на коју се указује у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.